

Partistyrelsen (v):

Gamla kända stridsfrågor

Vänsterpartiets styrelse träffades den gångna helgen och tog ställning till långt över trehundra motioner till kongressen i vinter. Dessutom utarbetades ett internationellt uttalande och beslut togs i många mindre frågor. Arbetet gick smidigt och i de flesta fall var det inte så svårt att enas, eller att acceptera att det var stor majoritet för en av linjerna. De frågor som avgjordes med votering var gamla kända stridsfrågor: friskolorna, arbetstidsförkortning med bibehållen lön och bensinskatten.

Starka ordalag

I det förslag till utbildningspolitiskt program som varit utsänt fanns följande text: "De fristående skolorna ska svara mot de allmänna mål och den värdegrund som gäller för utbildning i det offentliga skolväsendet för barn och ungdom. Avgifter får inte tas ut, skolorna ska vara öppna för alla och garantera god kvalitet på undervisning och arbetsmiljö. Staten och kommunen ska genomföra tillfredsställande tillsyn för att garantera likvärdighet och kvalitet. Vänsterpartiet är kritiskt till fristående skolor som uppstått till följd av ideologisk privatisering utan pedagogiskt idéinnehåll. Privata skolor kan då bidra till segregering snarare än till valfrihet."

Mot detta hade det kommit in en hel del motioner som ville ha en mer avvisande hållning till friskolorna. Till slut fanns tre förslag. Jag yrkade på att man skulle avvisa motionerna och behålla ovanstående text. Mats Einarsson från Stockholm tillstyrkte en motion som i starka ordalag tog avstånd från friskolor. En redaktionskommitté föreslog en skrivning som fastslår att vänsterpartiet är principiellt motståndare till de fristående skolorna, men att det i dagsläget, när nedskärningarna gör att skolor stängs i byarna, kan finnas vissa motiv till deras existens. I slutvoteringen vann detta förslag mot det ursprungliga programförslaget med röstsiffrorna 11-10.

Studentmakt och bensinkompromiss

Ett förslag till det utbildningspolitiska programmet som tog tid och fick röstsiffrorna 10-10 gällde studentmajoritet i högskolornas alla beslutande organ. Jag kan inte tycka det är rimligt att studenterna

som en intressegrupp ska garanteras majoritet även i de organ som inte direkt eller enbart handlar om utbildningen av studenter. Universitetet har mycket personal och forskare som inte studerar, och de mindre högskolorna fungerar som regionala utvecklingscentra. Men Mats Einarsson var ordförande och förslaget om studenterna i majoritet gick igenom.

Den långa debatten om bensinskatten kom upp efter en motion från Norrbotten, men till slut enades vi utan omröstning kring en skrivning till valplattformen: "Beskattning av bilismen måste

bestickande. Tryckfrihetslagen kom till för att skydda rätten till åsiktspridning. Dit kan inte dokumenterade övergrepp på barn räknas.

Så var det många många fler politiska frågor upp av varierande vikt och betydelse. Men detta ger kanske en viss föräning om vad som kommer att debatteras på kongressen i Luleå i januari.

Ann Schlyter

– Jag var tveksam till verkställande utskottets förslag att alla lokalorganisationer genast efter valet ska sammanträffa och ordna

Det feministiska partiet tog upp gamla kända stridsfrågor på mötet

differentieras utifrån regionala skillnader." Då behöver en skatt faktiskt inte ligga på bensinen.

Ett yrkande om att partiet ska driva kravet på bibehållen lön vid arbetstidsförkortning avsågs med siffrorna 10-9.

Juridiska spetsfundigheter

Barnpornografi är lika avskytt av alla men det finns olika syn på vilka vägar som är bäst att gå för att i möjligaste mån förhindra spridning. Alice Åström som suttit med i utredningen led nederlag för sin linje. Jag kan inte säga att jag var säker på att jag röstade rätt när jag gick emot henne. Det blir svåra juridiska spetsfundigheter, men jag tyckte argumentet att barnporn inte har med tryckfrihet att göra är

"medlemsomröstning" om partiets medverkan i regeringen, ifall den frågan verkar aktuell, kompletterar Ann på telefon. På en riktig omröstning borde det ställas formella krav som det är svårt att uppfylla i ett sådant läge, så jag tyckte att konsultation vore ett bättre ord. Men jag var ensam om att tycka så, och det är ett bestickande argument att medlemmarna ska göras medansvariga för ett sådant beslut, vilket underlättar diskussionen efteråt.

Var höll ni hus?

I söndags den nionde november, hölls en tyst manifestation för att minnas kristallnatten. Det var många människor som deltog men vänsterpartisterna så gott som lyste med sin frånvaro.

Som ni har blivit väl informerade om, skulle Ung Vänster och Vänsterpartiet i Lund, tillsammans med en rad andra organisationer, organisera en tyst fackelmanifestation för att minnas Kristallnatten. Som vanligt hade Ung Vänster, med hjälp av sin ungdomliga glöd, jobbat häcken av sig. Som tur är så kom det över 600 personer så det lönade sig, men en fråga ställde sig alla de närvarande; var var alla de "äldre" vänsterpartisterna? Av de 600 närvarande så krävdes det inte fler fingrar än vad man kan finna på tre händer för att räkna de vänsterpartister som var där. Det var väldigt sorgligt tycker vi inom Ung Vänster och frågar därför insinuant om ni inte bryr er om att fascismen och nazismen brer ut sig? Om ni bryr er så bör ni dyka upp nästa år för att visa er åsikt.

Ung Vänster genom

Jens Mattsson.

Festliga invigningar

Vänsterpartiets nya lokal på Svartbrödersgatan 3, i hörnet av Mårtenstorget, börjar bli presentabel. Partimedlemmar, sympatisörer, vänner och andra intresserade (dvs. i princip alla) är mycket välkomna att gå husesyn lördag kväll den 22 november då partiet håller öppet hus med politik, mat och dryck (en restaurang är som bekant en av de närmaste grannarna) och inte minst med musik och dans. Det inemot tjugo personer starka Storbandet spelar upp med början klockan 21 i en angränsande lokal. Vänsterpartiet är f.ö. det enda partiet i Lund som har ett närliggande storband.

En vecka senare, lördag den 29, sker den slutliga invigningen med tal och högtidligare musik, gäster och pressvisning. Det är samma dag som Mårtenstorget återinvigs efter den stora ombyggnaden, och det känns helt rätt att vänsterpartiet markerar sin närvaro på stadens folkligaste plats. Mer information i nästa nummer.

Säpo, IB och Lund

Allt fler krav höjs på en svensk Lundkommission, dvs. en utredning som efter norskt mönster kan utreda den från ljusskygga och delvis olagliga hantering som säkerhetsorganen ägnade sej åt under det kalla kriget, inte minst med aktivt stöd från regeringspartiet som i båda fall var socialdemokratiskt. Senast noterade vi instämmandet från Birger Elmer, f.d. chef för Informationsbyrån. Det hedrar också Arbetet att man på ledarplats har begärt att korten ska läggas på bordet.

Det finns skäl för opinionen att inte förtrötta, ty än tycks regeringen hoppas att stormen ska blåsa över. En ordentlig genomlysning kommer oundvikligen att solka ner ett antal höga s-politiker och tjänstemän, varav en del fortfarande aktiva, liksom en del institutioner och partiinstanser. Att statsministern personligen identifierar sej så starkt med sitt parti är ett betydande hinder. Och vem vet vad han själv sysslade med på de första stegen i sin karriär hemma i Katrineholm?

Basen i den väldiga registerapparaten var ju en mängd lokala uppgiftslämnare, inte minst inom den vittförgrenade s-familjen. Betrodda ombudsmän skrev och skickade rapporter.

Därmed är vi inne på behovet av en "Lundkommission", dvs. en utredning av vad som skedde i vår egen stad. Lundavänstern har varit stor och stark sedan 1960-talet och att den varit utsatt för spioneri vet vi genom tidigare rapporter. Det har förstås skett genom Säpos agenter (Gunnar Ek och andra), men tills inget annat får vi utgå från att IB:s kontaktnät har haft förgreningar till Folkets hus i Lund.

Vi är övertygade om att verksamheten i den formen upphörde någon gång på 1980-talet. Juridiskt sett är olagligheterna, för sådant handlar det ju om, preskriberade. Politiskt och moraliskt ligger det annorlunda till. Lokalt likaväl som nationellt kommer allmänhetens misstro och misstänklighetsmisstro och misstänklighetsmisstro att fortsätta så länge som inte klarhet har skapats - något som dessa rader vittnar om.

En utredning, en Lundkommission, är alltså av nöden. Men det finns utrymme för lokala initiativ. Den eller de som satt på Folkets hus och registrerade vänstern, eller vet något närmare om den hanteringen, bör stiga fram och bekänna. Bättre det än att vänta på den sanning som till slut ändå kryper fram, med eller utan kommission.

Jag slåss för min vägstump och du slåss för din

Det stod häromdagen i en av de lokala tidningarna, det var nog i sydsvenskan, att SAP i Lund brutit mot en gammal respekterad princip vid sinanomineringar. Tidigare har man alltid fått välja: kommunen eller landstinget. Det har varit förbjudet att sitta på två stolar samtidigt. I samband med nomineringarna till det skånska regionfullmäktige, som från och med 1999 skall ersätta landstingen samt ta över en stor del av länsstyrelsens uppgifter, betonar man i stället ett kommunalt samband så att Lennart Prytz kan sitta både här och där.

Mycket tyder på att kommunalråden resonerar på samma sätt i resten av Skåne. Åtminstone om man ser till de två stora partierna. Det behövs minst två stolar för att man skall sitta riktigt bekvämt. Gamla landstingspolitiker muttrar surt i korridorerna om att deras kommunala kolleger tror att de kan klara allt. Men se hur det har gått med ÅDEL och med omsorgerna. Till en del reagerar man väl med en skyddsreflex på konkurrensen men kommunalrådets ambitioner är inte oproblematiske.

Två skilda nivåer

Det är mycket klart uttryckt att den regionala nivån enbart skall syssla med sådant, som kommunerna inte klarar av själva. Var för sig eller i förening. Man skall alltså inte trampa in på kommunens område. Detta är en avgörande förutsättning för att Kommunförbundet skall tolerera försöksverksamheten. Det, som uppfattas som ett hot i det nuvarande läget, är att kommunala strider om vägdragningar och diverse anslag i stället flyttas till den regionala nivån och att k-rådets tid och engagemang huvudsakligen kommer att satsas på bevakning av den egna kommunens intressen. De exempel, som redan finns på sammanblandning av kommun och landstingsnivå med framträdande kommunala företrädare i landstingens sjukvårdsdirektioner är inte enbart positiva. Även om viljan finns där, saknas ibland förmågan att skilja mellan delens och helhetens intresse.

Olycklig övergångsform.

Sedan halvårsskiftet finns det två parallella regionala organisationer i Skåne: landstingen och regionförbundet. Det senare är ett kommunalförbund med representation från samtliga Skånes kommuner. I praktiken kommunalråden. Flera av dem har väl fått smak för det goda eller fortsätter av bara farten in i den nya organisationen efter valet. Det talas i regiondirektörens, "Det politiska mandatet - en kompassriktning för en ny organisation för regionfullmäktige i Skåne" om tre olika typer av politiker i regionpolitiken: Kommunalpolitikerna, som vill ta regionalt ansvar; hälso- och sjukvårdspolitikerna, som vill ta ansvar för drift och inriktning av vården och regionala utvecklingspolitiker, som "tar det operativa ansvaret för att arbeta med Skånes utveckling som region". Det finns också tendenser till att inrätta den politiska organisationen efter en sådan arbetsfördelning. Risken är att man organiserar så att kommunalråden skall orka med! Det olyckliga med övergångslösningen är att tenderar att öka uppdelningen på den regionala nivån i stället för att främja helhetssyn på Skånes framtidsfrågor. Detta skall inte uppfattas som en nedvärdering av kommunala erfarenheter eller som en plädering för att det skall vara vattentäta skott mellan olika samhällsnivåer. Erfarenhetsutbyte är viktigt precis som samarbete. Jag tror emellertid att man skapar de bästa förutsättningarna för sådan helhetssyn genom att de nya skånepolitikerna mer eller mindre tvingas att släppa de egna frågorna och ge sig i kast med helheten. Ett av flera exempel på hur det hänger ihop är forskningens och sjukvårdens betydelse för utveckling av medicinsk teknik och tjänster och för läkemedelsproduktion. Det är alltså bra om sjukvårdspolitikerna också är intresserade av näringspolitiska framtidsfrågor och tvärtom. Skånepolitiken får inte präglas av inställningen: "om jag får min vägstump så kan du få din."

Rolf N.

Glimtar från bokmässan

Mellan min arbetsplats i Uppsala och valupptaksmötet i Växjö hann jag passera Göteborg och Bokmässan. Jag tror inte jag har missat någon Bokmessa. Som lektor för Bibliotekstjänst får jag en biljett och sen ska jag ju ändå hälsa på min mamma. Hon var förresten mycket glad för att stadsdelsnämnden Centrum i Göteborg avbröt privatiseringsprocessen av det servicehus som hon bor på.

Det är en sådan njutning att stöva omkring och titta på böcker och lyssna på författare, kända såväl som okända. Till de för mig okända hörde Irmelin Sandman Liljus och Heddi Böckman, två systrar i sextioårsåldern som tillsammans skrivit en memoarbok.

Egentligen stannade jag till för de talade om Lund. Den finlands-svenska familjen hade varit i Sverige ett par år efter krigsslutet på grund av faderns arbete. Vid återkomsten till Finland bröt deras mor upp ur ett olyckligt äktenskap och flyttade tillbaka till Sverige. Själsnången bodde hon med sina flickor en sommar ovanpå Lundgrens lanthandel i Torna Hällestad. Jag förstod rätt har Heddi som vuxen flyttat tillbaka till Hällestad. Som barn valde hon till moderns sorg att flytta tillbaka till Finland och fadern.

Systrarna satt i den finlands-svenska montern och berättade så varmt, ledigt och gripande om sin barndomsupplevelser. Sällan möter man en sådan berättarkonst. Bilden av en familj, vardag och dramatik växte fram medan de naturligt föll varandra i orden. Jag köpte boken "Hand i hand" och det är en läsvärd bok, men den förtrollning som den muntliga berättelsen gav förmedlar den inte.

Precis tvärt om skulle jag kunna säga efter att ha lyssnat på Jesus Alkala. Visst verkade han sympatisk och övertygande när han talade om sin vägran att förenkla. Men den förtrollning som hans artiklar förmedlar med sitt precisa språk och skarpa analyser, den infann sig inte alls.

Ann

Från Skånedistriktet (v)

Det stod i DN att vänsterpartiet här i Skåne under den gångna helgen skulle ta ställning i partiledarfrågan. Det var fel. Det sker först den 16 november, på distriktets höstkonferens. Men i lördags var det möte med distriktsstyrelsen, och därifrån rapporteras en viss nedslagenhet över att massmediediskussionen kring Gudrun Schyman fortsätter att tränga undan de politiska frågorna.

Apropå Gudrun Schyman gör hon snart en turné i Skåne men den berör inte Lund. Som närmast kommer hon till Burlöv. Däremot har partiets viceordförande Johan

Lönnroth nyss varit i Lund och debatterat när detta läses. Vi hoppas kunna ge ett referat i nästa nummer.

Från Kvarnby rapporteras att rekonstruktionsarbetet fortsätter. Lite oroad är det emellertid att det av de sydsvenska partidistrikten hittills bara är Blekinge och Skåne som ställer upp med ekonomiskt stöd.

Den internationella solidariteten är inte död. Distriktet har verksam bidragit till en insamlingsaktion som kunnat sända två lastbilar med förnödenheter till de översvämningssdrabbade områdena i Polen.

gs

En spårplan för Lund

Det finns de som tycker att det skrivs för mycket om tåg i VB. Bevärna er med tålmod: det kommer att skrivas mycket mer. Att ställa om hela trafikapparaten är en utdragen process som kräver massor med information och opinionsbildning, naturligtvis i de stora medierna men även i denna tidning som når en liten men kvalificerad läsekrets. Närmast får ni stå ut med en text som skrivits på uppdrag av vänsterpartiets kommunalpolitiker, alltså ett utkast till en spårplan för Lund.

När minnet av Bjärred-Lund-Harlösa järnväg firades för drygt tio år sen talade Lennart Prytz (s), då viceordförande i fullmäktige, och varnade för den uppstyckning av SJ som då hade inletts. Vad tjänar det till att rusta upp stambanan genom Lund om inte motsvarande satsning görs i Eslöv? Så illa blev det nu inte, men resonemanget visar begränsningar i att planera något så komplicerat som ett spårnät för en enda kommun. Därför är utblickar ofrånkomliga. Men det lokala ansvaret och spelrummet är ändå betydande.

"Godset" blir godsmagasin?

Järnvägens globala renässans är ett obestridligt faktum, vilket jag själv varje månad får nya belägg för genom Railway Gazette. Det handlar inte bara om järnväg i inskränkt bemärkelse utan om spårssystem i allmänhet. Stockholm håller åter på att få spårväg, liksom nyss Paris. Den som varit i Köpenhamn har väl inte undgått hålet för den nya tunnelbanan på Kongens Nytorv. Det uppträder också hybridlösningar, fordon som är omsevis tåg och spårvagnar, som vi nyss rapporterade om i VB.

Det handlar också huvudsakligen om persontrafik. Framgångsrika expansiva exempel är pågatågen, Kustpilen och X2000 som alla förekommer i Lund. Om vikten av att lägga över godstrafik från landsväg till järnväg talas det mycket men där går tvärtom utvecklingen åt andra hållet, i Sverige som i hela Västeuropa. Annat är det i USA där de transkontinentala godstågen med containrar i dubbla lager är mycket lönsamma.

Där är vi inte än men i ett längre perspektiv måste vi räkna med att järnvägsgodset ökar, först på de långa linjerna. Men vi måste också lägga om vår apparat för närförbruk. Det räcker med att se de stora distributionsbilar som varje förmodad stångar sej fram på Lilla Fiskaregatan för att inse den saken. Tänk er en centralt belägen distributionscentral med spåranslutning från vilken små elektriska lastbilar och truckar kör ut varor till butikerna!

Då behövs ett lämpligt läge och en lämplig byggnad. Förslag: riv ut kroginredningen på det nya inne-

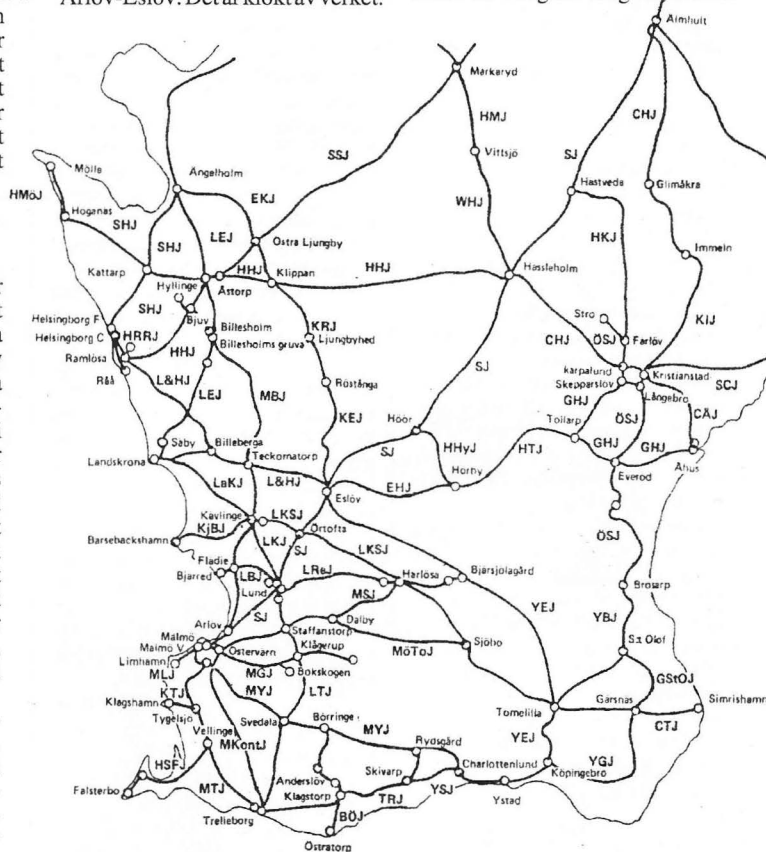
stället Godset och inrätta godsmagasin!

Utanför Lund?

Ett yttre godsspår talas det om i översiktsplanen. Banverket är försiktigare och skriver om kapacitetsförstärkning på sträckan Arlöv-Eslöv. Det är klokt av verket.

ut, trots motståndet från bl.a. Bertil Göransson (c), Kitten Anderberg (v) och ett antal egoistiska/hysteriska villaägare.

Åt nordöst är det sämre. Länsreformen innebär en mycket stor ökning av resbehovet mellan Malmö/Lund och Kristianstad, men resan tar i dag för lång tid. Främst

Det finns berättigade invändningar mot att exploatera mer Godset utanför Lund och än mer mot att skapa nya barriärer i landskapet. Den befintliga banan kan försees med ett tredje spår bara man skuffar undan några hus. Men innan godstrafiken expanderar finns det inte tillräckligt skäl att bygga några godsspår alls. Tills vidare bör pengarna läggas på spår som i första hand är till för persontrafiken, och det behovet är stort.

Positiva saker utanför våra gränser berör indirekt Lund. Citytunneln, Öresundsbron och de planerade pågatågen till Trelleborg skapar intressanta målpunkter söderut. Norrut krävs stora investeringar uppe i Östergötland för att snabbtågen till Stockholm ska göra skäl för sitt namn. Åt nordväst får vi snart en utmärkt förbindelse till Landskrona och Helsingborg. Den resterande dubbelspårssträckan genom Lund måste givetvis byggas

på grund av omvägen via Hässleholm. Bästa lösningen är en snabbjärnväg som går nära fågelvägen, i första hand för persontrafik vilket gör att den tål starkare lutningar. På vägen återger den orter som Hörby och Tollarp angelägna tågförbindelser. Utfarten från Lund är given: ena körbanan på Norra ringen och vidare på motorvägen mot Gårdstänga. Norra Fäladen får en egen pågatågsstation.

Detsamma måste gälla Klostergården och de delar av Väster som har långt till Lund C. Återöppna Källbymölla hållplats!

Minst fyra spår

Järnvägsstationerna blev kondensationspunkter för industrialismens bebyggelseexpansion. Stationerna försvann men orter som Sandby och Dalby, Veberöd och Staffanstorp, Lomma och Bjärred fortsatte att växa. Pendlingen dit är vida

större än vad 1800-talets järnvägs-pionjärer kunde drömma om. Minst varje halvtimme går det bussar i rusningstid, förutom alla bilar. Vi må försöka utlokalisera arbetsplatser, men både arbetsmarknadens, bostadsmarknadens och familjernas struktur gör det troligt att pendlingen ökar än mer.

Lomma, Bjärred och Löddeköpinge i väster kan kanske samsas om en bana. Totalt behövs det ändå fyra nya spår ut från Lund. Olika tekniska lösningar är möjliga men de bästa täcks nog av begreppet snabbspårväg. På landet susar vagnarna fram i 80-100 km/h, i

tätorterna går de om nödvändigt på gatan. En spårvagn kan i princip gå överallt där en led buss tar sej fram i dag. Det räcker inte med att spåren går fram till stationen, det måste finnas spår och hållplatser vid eller i omedelbar närhet av Stortorget.

Varför då spårvagn och inte led buss? Därför att spårvagnen är bekvämare, renare, energisnålare.

Villkorad Lundalänk

Jag har räknat upp ett antal orter med ett stort resebehov som behöver tillgodoseas med spårtrafik. Men ännu större när det gäller befolkning och arbetsplatser är den östra halva av Lund som ligger obevakat långt från stationen och som redan i dag genererar en stor busstrafik till Malmö.

Lundalänken är namnet på en kollektivtrafikled från Lund C till lasarrettet,

universitetsområdet och Ideon. Banverket har visat på möjligheten att förlänga den till Staffanstorp och Malmö. Det är en intressant lösning, under två förutsättningar. För det första att den genast byggs ut med spår, alltså ingen interimistisk halvmesyr med bussgata. För det andra att den inte utsluter även en rakare spårsträckning från öster in mot Lund. Gymnasieeleverna är en mycket stor kategori resenärer på bussarna till Dalby osv. men Lundalänken missar tre gymnasieskolor av fyra.

Dras de inkommande spårvägar på rätt sätt ger de en god täckning även på andra ställen i Lunds tätort. Därmed ersätter de en mängd stadsbussar vilket både luften och ekonomin tjänar på.

Dyrt men överkomligt

Det blir dyrt det här. Ja, men ett långt mindre och framför allt långt fattigare Lund kunde för hundra år

forts på sid. 4

HAR DU FLYTTAT? Skicka in hela adressdelen till Veckobladet (Se ovan).

NY ADRESS.....

Vart rullar stenen?

Debatt är vägen till bättre insikt, och jag kan ta till mig mycket av det Kajsa Theander skriver i sin artikel "Stenen har börjat rulla" i förra VB. Men inte allt.

Hon kritiserar framför allt skolan som en stark institution som är svår att påverka. Men förekomsten av starka institutioner är en grundläggande förutsättning för demokrati. Det inser man om inte förr så vid ett politiskt maktskifte. Då hoppas man att stenen ska stå emot angreppen.

Intressant är det konsekventa utifrån-perspektivet hon tillämpar. Annars har hon liksom jag sett skolorna inifrån i decennier, om än ur ett annat yrkesperspektiv. Hon skriver uttryckligen: "I den nya kommunalorganisationen betraktas skolan utifrån..." "Skolchefen" kan komma från en helt annan verksamhet än skola." Hon bejakar detta. Det gör inte jag.

Att ha en skolchef utan erfarenhet av undervisning och skolplanering kan bara accepteras i undantagsfall.

Utifrån-perspektivet måste balanseras av ett starkt inifrån-perspektiv.

Brukarinflytandet måste balanseras av de anställdas medbestämmande.

Dessa två grundläggande demokratiska krav tillgodoses i skolkonferenserna.

I själva verket är Kajsas utifrån-perspektiv så konsekvent att de som lever sina liv i skolan, lärare, elever och annan personal, nästan inte nämns i artikeln. Eleverna för ett omnämnande (mer inflytande) och lärarna ett (de deltar i utvecklingsarbetet). Verksamheten, dvs produktionen av kunskaper och färdigheter, berörs inte alls.

Kajsa är helt klar när det gäller det övergripande ansvaret. Det ligger hos kommunstyrelsen. Hon bejakar också det. Kommunstyrelsen ser till att skolplanen arbetas fram tillsammans med personal från kommundelarna. Jag kan väl tillägga att också ledamöter från utbildningsnämnden ingår. Kajsa hoppas att den blir mer lokalt förankrad än de tidigare. Men en skolplan är mer än lokal förankring. Skolorna ska för övrigt utarbeta sina egna planer. Där har det lokala sin rätta plats.

Det övergripande ansvaret omfattar också annat än skolplanen. En sak är att förhindra skolsegregationen som ständigt hotar i vårt bostadssegregerade samhälle, en annan är att se till att skolan får de resurser den behöver. Kommunstyrelsen har budgetansvar och frestas att se mer till det än till skolans behov. En skolstyrelse skulle kunna utgå från värdefull motvikt.

Kommundelsreformen innebär inte bara maktdelegering utan också maktkoncentration.

Vi får akta oss för att göra kommunalreformen till en ideologi, ett system som löser alla demokrati- och samhällsproblem, ett system som överordnas alla andra institutioner, som till exempel skolan, ett system som inte får ifrågasättas eller diskuteras i sak utan måste accepteras med hull och hår.

Vi kan aldrig förändra samhället genom att driva den auktoritära parollen "Respekt för besluten". Beslut ska ifrågasättas, omprövas, nyanseras, förändras, kanske upphävas.

Inte heller är det vår uppgift att "få skolans personal att inse att det är politikerna som styr". Både påståendet om skolpersonalens insiktslöshet och politikerpretentionen om makten att styra är felaktiga. Demokrati kan inte kommanderas fram och allra minst "fördjupad demokrati".

Sådana formuleringar är ideologiska. Marx är ideologiernas störste kritiker.

Gunnar StenSSon

PS. För övrigt anser jag att Skånedistriktet ska nominera Gudrun Schyman till partiledare.

Lunds politiker är tysta som möss när jobben försvinner

Vi har tidigare klagat på att jobb, som försvinner från Lund, försvinner i tysthet. Uppmärksamheten har då i första hand varit riktad mot sjukvården och landstingsadministrationen. Ser man till antalet anställda vid Lunds sjukvårdsdistrikt, har ca 800 jobb försvunnit sedan valet 1994. Det är nästan uteslutande kvinnojobb och det är unga kvinnor, som har fått lämna vikariat och timanställningar. De är också de lägst utbildade och lägst betalda. Man måste räkna med att den utvecklingen fortsätter trots perssonpengar och bättre skatteutfall. Det kan röra sig om 500 tjänster till fram till sekelskiftet. Det är också typiskt att det är först

En spårplan för Lund

(forts fr. sid 3)

sen, till stor del med pengar som kommunen lånade upp, vara huvudfinansierare bakom järnvägar till Trelleborg, Kävlinge, Bjärrred och Sandby-Harlösa, samtidigt som man hade seriösa planer på ett lokalt spårvägsnät. Det finns pengar.

Det finns andra hinder som kan vara nog så besvärliga. Bilisterna blir inte glada när vi tar ifrån dem halva Norra ringen – och halverar hastigheten på den återstående halvan. Många människor är allmänt rädda för förändringar, och en majoritet har ingen erfarenhet av moderna spårvagnar. Vi har redan sett hur moderaterna kör med greuellpropaganda ute i Dalby.

Genomförandet förutsätter alltså en stabil och målmedveten politisk majoritet som satsar på opinionsbildning. Det gäller att förstärka det allmänna miljömedvetandet och påvisa kopplingarna till det konkreta trafiksystemet, det gäller att ytterligare försvåra och fördyra bilkörandet vilket förstärker det kollektiva alternativet, det gäller att visa fram positiva exempel. En spårbusen Lundalänk och pågatågssjutt i Källbymölla vore en bra början, och det är egentligen sorgligt att de projekten inte har kommit längre under den rödgröna koalitionsens år vid makten.

Gunnar Sandin

Gatslinkan...

Vad är nu detta? I VB? Thomas Schlyter satt och jobbade på en av våra Macar när verksamhetsområdet "Gatslinkan" plötsligt dök upp vid stavningskontrollen. Ordet Gastelyckan var okänt, som alternativ dök hon upp i stället...

när läkarkåren berörs en aning, som pressen reagerar med krigsrubriker och artiklar om att liv och hälsa hotas av nedskärningarna. Administratörer försvinner också. Till Kristianstad eller till arbetslöshet. Fyrtio procent av sjukvårdsadministrationen i Skåne skall bort och länsstrafiken flyttar. Lund drabbas hårdast, det är i viss mån ett offer för det enade Skåne. Till detta kommer hotet mot den privata sektor, som samspelar med sjukvården och dess forskning. Det är 200 forskartjänster på Pharmacia & Upjohn och ca. 150 arbeten i produktionen på Gambro, som berörs av strukturförändringar i internationella företag. Men Lunds politiker är tysta som möss!

RN

Gentlemannens Vackert morgonljus

Som ni kanske noterat har det öppnats en krog i södra änden av det gamla godsmagasinet. Vi rekommenderar ett studiebesök, både för matens och den vackra inredningens skull, men framför allt för det läckra underifrån-perspektivet på bangården med alla dess tag.

Den som är tidigt ute, dvs. före klockan elva, får i stället uppsöka Pressbyråns nya lokal längre norrut i samma byggnad. Redan klockan sex öppnar de så att man kan ställa sej vid det enda lilla bordet, öppna morgontidningen och inta en snabbfrukost. Även detta är en vacker lokal med generösa fönster mot både väster och öster, och genom de senare skickar den låga morgonsolen in ett fint ljus så här års. At väster ser man pågatågen med alla flitiga pendlare, och det är heller ingen dum utsikt när man inte behöver pendla och jäkta själv.

Frukosten då? Ja, det kan ni väl tänka er hur termoskaffe,

MÖTE MÖTE

Kommunalpolitik. Svartbrödersgatan 3, måndag 17 november kl. 19.30:

1. Arbetet med kommunalpolitiskt handlingsprogram – uppföljning av medlemsmötet.
2. Inför kommunfullmäktiges budget-sammanträde – förberedande beredning.

Röda Kapellet: Söndag 16.11 kl. 18.45 Rep med Joakim inför spelning den 30 november. Tag med: 73, 82, 187, 188, 237, 253, 286, 287, 334, 348, 349, 350, 351.

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Rolf Nilsson och Lars Borgström
Näste redaktör: Gunnar Sandin

Manus sänds per post till: Veckobladet, Bredg. 28, 222 21 Lund.
Måndag e. 17 till fax 046-??????.
Manus mottas gärna på 3,5" diskett.
Telefon till redaktörerna:
Karin Blom 046-14 16 12
Rolf Nilsson 046-12 90 44
Gunnar Sandin 046-13 99 58
Vid utebliven tidning ring:
Sven-Bertil Persson 046-13 82 13.